

ΠΡΟΣ ΝΕΑΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Ὅπωςδήποτε τὸ σχίσμα τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (1937), ἀπεδυνάμωσε τὸν ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα. Ἄν τὸ 1935, ὁ ἀγὼν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ὁμολογίας τῶν τριῶν Ἀρχιερέων, ἐλάβεν μεγάλας διαστάσεις, διὰ δὲ τῆς χειροτονίας νέων Ἐπισκόπων ἡ Ἐκκλησία ἐξῆλθεν τοῦ χειμῶνος καὶ ὤδευεν κανονικῶς, κατόπιν διὰ τῆς παραραξέως τῆς Ὁμολογίας καὶ τῆς δημιουργίας τοῦ σχίσματος, ὑπὸ τοῦ πρώην Φλωρίνης, εἰσῆρχετο πάλιν εἰς περίοδον δοκιμασίας. Ὁ Ζακύνθου εἶχεν ἐπιστρέψει ἀμέσως εἰς τὴν κακοδοξίαν, ὁ Δημητριάδος εἶχεν ἀποθάνει (1943) κακοδοξῶν, οἱ δὲ Χριστόφορος Χατζῆς καὶ Πολύκαρπος Λιώσης εἶχον καὶ αὐτοὶ ἐπίσης προσφύγει εἰς τὸν Νεοημερολογιτισμόν(*), τὸ 1935, ὁ δὲ Κυκλάδων Γερμανός, καὶ λόγῳ χαρακτῆρος, ἀλλὰ καὶ διὰ ἀντικανονικὰς ἐνεργείας καὶ ἀσυνεπείας ἠκολούθησεν ἰδίαν γραμμὴν πρὸς καιρόν, ἡρνεῖτο δὲ τὴν μετὰ τοῦ Βρεσθένης συνεργασίαν, κατέληξεν δὲ τὸ ἔτος 1949 εἰς τὸ σχίσμα τοῦ πρώην Φλωρίνης. Μόνος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κατὰ τὴν περίοδον 1942—1948 ὑπῆρξεν ὡς ἐκ τούτου ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος.

Ἦδη ἀπὸ τὸ 1945 τὸ πρόβλημα τῆς ἐλλείψεως Ἐπισκόπων γίνεται ἐμφανές, δοθέντος, ὅτι καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης Ματθαῖος ἦτο ἤδη ὑπέρνηρος καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐκινδύνευε νὰ μείνῃ χωρὶς Ἐπισκόπους.

Τὸ πρόβλημα τῆς Ἐπισκοπικῆς Διαδοχῆς ἐγείρετο πάλιν μεγάλο.

Ἦδη τὸν Νοέμβριον τοῦ 1945 γίνεται πρότασις ἀπὸ τοὺς κορυφαίους Κληρικοὺς πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Βρεσθένης Ματθαῖον, ὅπως σταθμίσῃ τὰς εὐθύνας του καὶ προβῇ εἰς χειροτονίας νέων Ἐπισκόπων, οἱ ὅποιοι θὰ ἐπανδρώσουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψουν νέαν δοκιμασίαν εἰς Αὐτήν.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ ἀπὸ 28.11.1945 ἔγγραφον τῶν: α) Ἀρχιμανδρίτου Ἀκακίου Παπᾶ (δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποσκιρτήσῃ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας), β) Ἀρχιμανδρίτου Ἀρτεμίου Ξενοφωντεῖνου, γ) Πρωθιερέως Εὐγενίου Τόμπρου καὶ δ) Ἀρχιμανδρίτου Κοσμά.

Παραθέτομεν τὸ κείμενον ὡς ἔχει:

«Ἐν Ἀθήναις τῇ 28) 11 τοῦ 1945

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Βρεσθένης
κ.κ. Ματθαῖον.

Κερατέαν

Σεβασμιώτατε,

Ἡ ἐκρυθμὸς καὶ ὀδυνηρὰ κατάστασις τοῦ τε ἔθνους ἡμῶν καὶ τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν καθ' ἡ-

(*) Ἐπανῆλθον δὲ τὸ 1945 διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸ σχίσμα τοῦ πρώην Φλωρίνης, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀποτυχόντες προσέφυγον ὀριστικῶς τὸ 1953 εἰς τὸν Νεοημερολογιτισμόν.

μᾶς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἀφ' ἑτέρου, δὲν λανθάνει τὴν Ὑμετέραν προσοχὴν καθὼς καὶ τὸ γεγονὸς τῆς παντελοῦς σχεδὸν νεκρώσεως τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Αἰτία πάντων τούτων, βεβαίως, Σεβασμιώτατε, δὲν εἶναι ἄλλη ὡς καὶ ὑμεῖς γιννώσκετε ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας ἡ ὑπὸ ποικίλας μορφάς καὶ αἰτίας εἰσδύσασα καὶ εἰς αὐτὸ τὸ "Ἅγιον Θυσιαστήριον καὶ ἀπειλοῦσα τὸ σῦμπαν νὰ συμπνίξῃ.

Ἄλλ' ἕως πότε, Σεβασμιώτατε, τὰ καθ' ἡμᾶς θὰ ἔχωσιν οὕτως; Ἔως τίνος θὰ μένωμεν εἰς τὴν μετέωρον ταύτην θέσιν; Ἡμεῖς μνήμονες τῶν ἱερῶν ἡμῶν καθηκόντων ὡς Κληρικῶν τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, προαγόμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα τὰ ἀνωτέρω καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως θέσπτε τέρμα εἰς τὴν ἐκκρεμῇ καὶ ὀδυνηρᾷ κατάστασιν τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν.

Ἡ γνώμη ἡμῶν, ἡ πτωχὴ βεβαίως, ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἶναι ὅτι **ΕΧΟΜΕΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΞ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ** ἀποτελουμένης καὶ αὐθεντικῶς ἀποφαινομένης ἐπὶ πάντων τῶν καθ' ἡμᾶς ζητημάτων. Διὰ τὴν ἐκλογὴν ἢ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν τοιούτων συνεργατῶν δὲν προτιθέμεθα νὰ ὑποδείξωμεν διὰ τοῦ παρόντος Ὑμῖν. Σεῖς ὡς ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἱστορίας, ἐκλέξατε τοὺς τοιούτους καὶ ἵνα καὶ τὸν μισθὸν ἄρτιον ἔχητε καὶ τὴν εὐθύνην ἐν περιπτώσει ἀντιθέτω ὑπέχπτε....

Μετὰ υἱικοῦ σεβασμοῦ

Ἀσπαζόμενοι τὴν Ἀγίαν ὑμῶν δεξιὰν

Οἱ ἐλάχιστοι ἐν Ἱερομονάχοις

Ἀρχιμανδρίτης ΑΚΑΚΙΟΣ

Ἀρχιμ. ΑΡΤΕΜΙΟΣ Ξενοφωντεινός

Πρωθ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΟΜΠΡΟΣ, Πρωτοσύγγελος

Ἀρχιμανδρίτης ΚΟΣΜΑΣ».

Βεβαίως ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης δὲν συνεφώνησεν μὲ τὴν πρότασιν τῶν ἀνωτέρω Κληρικῶν προσδοκῶν προηγουμένως κάποιαν ἐνότητα ἐν τῇ πίστει μετὰ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπεδίωξεν καὶ προηγουμένως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1948, ὡς θὰ ἴδωμεν εἰς τὴν συνέχειαν.

Πάντως διεφημίσθη κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ὅτι ἐπείκεινται χειροτονίαι Ἐπισκόπων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχεν ὡς συνέπειαν πρῶτον νὰ ἐξαγριωθῇ ἡ Νεοημερολογιτικὴ Ἱεραρχία καὶ νὰ ζητῇ, ὅπως διωχθοῦν οἱ Παλαιοημερολογίται καὶ δεύτερον ἀπεκαλύφθῃ τί ἐπίστευον οἱ περὶ τὸν πρ. Φλωρίνης διὰ τὸ θέμα χειροτονίας νέων Ἐπισκόπων.

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα «Μάχη» 14.11.1945, ἡ Νεοημερολογιτικὴ Σύνοδος συνήλθεν ἐκτάκτως καὶ ἀπεφάσισεν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ 1935 περὶ ἐκτοπισμοῦ (ἐξορίας) τῶν παλαιοημερολογιτῶν Ἀρχιερέων.

Τοῦτο ἦτο ἀρκετὸν νὰ ἀποκαλύψῃ ποίαν θέσιν εἶχεν εἰς τὸ θέμα τῶν χειροτονιῶν νέων Ἐπισκόπων ὁ πρῶην Φλωρίνης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι «πτοηθέντες καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι» προβαίνουν εἰς τὴν κατωτέρω δῆλωσιν:

«Διαψεύδομεν κατηγορηματικῶς τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰ-
δῆσιν διὰ τοῦ ἡμερησίου Τύπου, ὅτι προτιθέμεθα νὰ προβῶ-
μεν εἰς χειροτονίαν Ἐπισκόπων. Διαβεβαιούμεν τὰς Ἐκκλη-
σιαστικὰς καὶ Κυβερνητικὰς Ἀρχὰς ὅτι ἡμεῖς ἔχοντες πλή-
ρη τὴν συναίσθησιν ὅτι εἴμεθα ἄπλοῖ θεματοφύλακες ἐνὸς
θεσμοῦ πανορθοδόξου σημασίας, οἷος τυγχάνει τὸ Πάτριον
Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον καὶ ὄχι προεστώτες ἐπανα-
στατικῆς Ἐκκλησίας, οὐδέποτε καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ
προβῶμεν εἰς Ἐκκλησιαστικὰς πράξεις ὡς εἶναι αἱ χειροτο-
νίαι Ἐπισκόπων. Ἐπίσης διαψεύδομεν μετὰ δικαίας ἀγανα-
κτήσεως ὅτι συνῆλθον εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Παλαιοημερολο-
γιτῶν 60 κληρικοὶ τῆς Ὁρθοδόξου παρατάξεως ἡμῶν, ὅπως
προβῶσιν εἰς ἐκλογὰς Ἐπισκόπων. Ἐπίσης δηλοῦμεν ὅτι ἡ-
μεῖς ὡς Ὁ ρ γ ά ν ω σ ι ς Θ ρ η σ κ ε υ τ ι κ ῆ εἰς οὐδεμίαν
πολιτικὴν ἢ κομματικὴν παράταξιν ἀνήκομεν, αἱ δὲ σκέψεις
καὶ ἐνέργειαι ἡμῶν ἔχουν καθαρῶς Ἐκκλησιαστικὸν σκοπόν.

Ἐν συνεχείᾳ φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν, ὡς καὶ τοῦ κοινοῦ, ὅτι οὐδεμίαν σχέ-
σιν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν ἔχει ἡ Ὁρθόδοξος καὶ
συντηρητικὴ παράταξις ἡμῶν μὲ τοὺς παραсуναγῶγους Ἐπι-
σκόπους Γερμανὸν Βαρυκόπουλον καὶ Ματθαῖον Καρπαθά-
κην, οὓς δι' ἀντικανονικὰς πράξεις εἰς ἃς προέβησαν παρὰ
τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν, ἀπεκηρύξαμεν καὶ συνεπῶς οὐδεμίαν εὐ-
θύνην ὑπέχομεν ἡμεῖς διὰ τὰς γενομένας καὶ γενησομένας
τυχὸν ἀντικανονικὰς πράξεις αὐτῶν»).

(Ὅρα Ἐφημερίς «Ἐλευθερία» 14.11.1945)

Τὴν δηλῶσιν ὑπογράφουν ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ Μεγα-
ρίδος Χριστόφορος καὶ ὁ Διαυλείας Πολύκαρπος. Μὲ τὴν ἀνωτέρω δηλῶ-
σιν των λέγουν:

1ον) «Εἶναι ἄπλοῖ θεματοφύλακες ἐνὸς θεσμοῦ Πανορθοδόξου σημα-
σίας, οἷος τυγχάνει τὸ πάτριον ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον, εἶναι θρη-
σκευτικὴ ὀργάνωσις». Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἄρνησις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

2ον) «Δὲν εἶναι προεστώτες ἐπαναστατικῆς Ἐκκλησίας». Δηλαδή ἡ Ἐκ-
κλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἦτο ἐπαναστατικὴ, παράνομος καὶ ἀντικανονικὴ Ἐκ-
κλησία!!!

3ον) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ προβοῦν εἰς χειροτονίας Ἐπισκό-
πων!!!

Πράγματι, δὲν προέβη ὁ πρῶν Φλωρίνης εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως χει-
ροτονίαν μέχρι τοῦ θανάτου του, ἵνα μὴ θίξῃ τὸ κύρος τῆς Μητρὸς του
Ἐκκλησίας καὶ μὴ διευρύνῃ τὸ χάσμα Νεοημερολογιτισμοῦ - Παλαιοημε-
ρολογιτῶν.

Ἀνάλογος ὑπῆρξεν καὶ ἡ στάσις τοῦ Κυκλάδων Γερμανοῦ περὶ τῶν
ἀρνήσεων τοῦ ὁποίου βλέπε «Κῆρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων», Ἐκκλησιολο-
γικά Θέματα, Φεβρ. 1983, τεῦχος 62.

(Συνεχίζεται)